

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 20³⁰.

Mødet udsat kl. 18³².

Mødet genoptaget kl. 20³⁰.

Formanden: Medlem af folketinget Helge Larsen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for kulturelle anliggender at stille følgende spørgsmål:

„Kan ministeren for kulturelle anliggender give nærmere oplysninger om filmsrådets indstillinger vedrørende skattelettelse for danske film?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Forhandlingen genoptoges.

Erik A. Jensen: Vi har i lighed med partiet venstre delt vort ordførerskab op i to, hvorfor jeg udelukkende skal holde mig til postloven. Da jeg imidlertid forstår, at der vil blive nedsat et udvalg til videre behandling af lovforslaget, skal jeg — også på grund af det fremrykkede tidspunkt — blot fremføre mit partis principielle synspunkter og gemme det egentlige til udvalgsbehandlingen. Der er i og for sig heller ingen grund til at udbrede sig ret meget mere, når man ser denne næsten tomme sal her i folketinget ved dette aftenmøde.

Det er med stor interesse, jeg har sat mig ind i de ændringer af postloven, som den højtærede minister for offentlige arbejder henviser til i sin indledning til lovforslaget. Jeg har gennemgået alle de debatter, der har fundet sted i de 10 år, disse takster har været til behandling her i det høje ting; det, der springer i øjnene, er jo, at det er et utaknemligt område at søge ændret med det formål at skaffe flere penge i kassen. Det er ikke ret mange gange, de ærede medlemmer, der har haft ordførerskabet for deres parti, har udtalt glæde over lovforslagene. Man får næsten det indtryk,

at det er med sure miner, de trækker i arbejdstøjet, selv om de til sidst udtaler, at de dog er villige til at se på tingene i et udvalg.

Denne praksis skal jeg ikke begynde at ændre, idet jeg til indledning gerne vil sige, at jeg med stille undren bemærker, at den højtærede finansminister i sin fremsættelsestale vedrørende afgiftsforhøjelserne for spiritus, vin, øl og benzin gør opmærksom på, at et af de indtægtsområder for staten, som er bedst egnet i den foreliggende situation, er visse takster for statsbanerne og postvæsenet.

Det ser for mig besynderligt ud, at statsbanerne og postvæsenet efter det foreliggende nu er blevet skatteobjekt. Hvis det sidste er tilfældet, finder jeg den højtærede minister for offentlige arbejders argumenter for forhøjelse af taksterne noget søgte. Rent umiddelbart betragtet er det en given ting, at f. eks. avisportoet må betales med det beløb, det koster at få aviserne bragt ud til abonnenterne, men med den snigende bladdød, der for tiden huserer, er det vel et spørgsmål, der nøjere må undersøges, inden man skrider til handling. Bladdøden er jo ret udbredt, og den foreslåede portoforhøjelse vil vi ikke være med til, da vi mener, at bladdøden kan blive en alvorlig smitsom sygdom allerede af den grund, at en portoforhøjelse indebærer store chancer for, at små, opinionsdannende blade må se deres undergang i møde; det kan blive et anslag imod demokratiet, og det var sikkert ikke hensigten med forslaget. Ud fra den begrundelse vil vi altså ikke være med til at forhøje avisportoet.

Ministeren gav også udtryk for, at man søger en vis rationalisering af portosystemet gennemført. Rationalisering er noget, vi i mit parti ser på med glæde, men det forudsætter, at der er tale om mere end blot en rationalisering af portosatserne. Jeg er af den formening, at dersom postvæsenet fik nogle millioner kroner til anskaffelse af flere mekaniske hjælpemidler og til en gennemgribende rationalisering fra kælder til kvist, ville der herigennem være masser af penge at spare. Det ville desuden afhjælpe den personalemangel, som i alle tilfælde er ret udbredt inden for det københavnske postvæsen. Det ville måske endog herved være muligt at indvinde mere end de 40